

557622

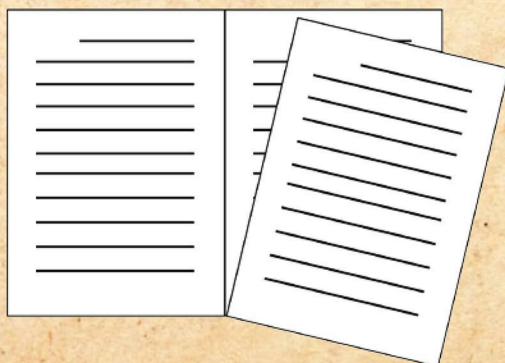
Jak jeden jest Bóg, Pan i Stwórca wszech rzeczy, jeden Syn Boski, Zbawiciel i Odkupiciel nasz, jeden Duch Ś. Poświęciciel i Pocieszyciel rodu ludzkiego, a ztąd, jak mówi Paweł Ś. Apostół, jedna jest wiara i jeden Chrzest (do Efez. IV. 5.) tak wszyscy wspólnie jedną tworzymy rodziną dzieci Boskich, której Ojcem jest sam Bóg; jedno ciało, którego głową jest sam Chrystus (do Efez. IV. 15.); jedną społeczność, którą łączy ta sama wiara, ta sama miłość, ta sama nadzieja! (do Rzym. 12. 5.) O zachowanie tej jedności wespół zwołenników swoich, prosił Syn Boski swego niebieskiego Ojca, pragnąc, aby wszyscy, tak pomiędzy sobą byli jedno, jak On jedno jest z Ojcem swoim (Ś. Jan. 17. 21.). Ta jedność cechą jest Boskiej naszej Religii, węzłem świętym i nierozrwanym, ogniwem jednym ożywiającej miłości, która wszystko znosi, wszystko cierpi, wszystko do jednego prowadzi celu, a tym jest uszczęśliwienie rodu ludzkiego w tym, i jego najwyższa doskonałość w przyszłym życiu. Do takiej jedności pobudza nas podziś dzień Kościół Ś. i umacnia każdy jej węzeł swym błogosławieństwem.

Gdzie zaś ta jedność tak jest ścisłą i ważną, tam los jednego nie może być obojętnym drugiemu; tam cierpienie jednego członka dolega całemu ciału; tam równie każdy pojedynczy jak i całe narody biorą pomiędzy sobą udział, i niosą sobie wzajemną pomoc, jaką uświęca religia a obostrza obowiązek bliźniego. Z tej wychodząc zasady i tym ożywiony duchem Namiestnik Chrystusa w zarządzie jego na tej ziemi Kościoła, Ojciec Ś. Grzegorz XVI. wydał jeszcze na dniu 22. Lutego r. z. okólnik do wszystkich Biskupów katolickiego świata, powodując ich, aby dla odwrócenia smutnego ciosu, jaki dotknął Kościół katolicki w Hiszpanii w trwających dotąd zaburzeniach tego kraju, wzywali powierzonych swą duchowną pieczę wiernych do modlitwy i ćwiczeń religijnych, nadając zarazem tymże wiernym odpust jubileuszowy zupełny, jaki w ważnych tylko w Kościele bożym wydarzeniach zwykły być udzielanym. Za tym głosem, Głowa Kościoła poszła już w upłynionym roku Biskupi pogranicznych krajów, a nawet przeszłej jesieni Najprzewielebniejszy Arcybiskup Kolonński. Tym samym pragnieniem przejęty był i zmarły w Bogu Arcy-Pasterz nasz śp. Marcin Dunin, gdy pod dniem 5. Grudnia r. z. podpisał już był postanowienie, rościągające tenże jubileusz do obudwóch Archidiecezyi Gnieźnieńskiej i Poznańskiej, i upoważnił Spowiedników do rozgrzeszania w czasie tegoż jubileuszu od przypadków Ś. Stolicy Apostolskiej i *Sedi Ordinariae* zastrzeżonych. Choroba atoli a później i śmierć jego wstrzymała ogłoszenie tego postanowienia. —

Wypełniając przeto wolę śp. Arcy-Pasterza, ogłaszamy Wam, Szanowni Bracia Kapłani i kochani w Chrystusie Wierni Archidiecezyi Poznańskiej rzeczony jubileusz, w tej samej rościągłości, z tym samym upoważnieniem i w tymże samym celu, jak tenże przez Głowę Kościoła nadany a przez rzeczony Arcy-Biskupa zamierzony został i na ten koniec, przy uwzględnieniu obecnego braku Duchowieństwa i pory roku, podajemy do zachowania co następuje:

1. Nabożeństwo jubileuszowe rozpocznie się z dniem 2. Kwietnia r. b. i kontynuowane będzie do 30. tegoż miesiąca i roku. W przeciągu tego czasu, winien jest każdy z Wiernych Chrystusowych, pragnący dostąpić odpustu jubileuszowego, odprawić Spowiedź Sakramentalną i przyjąć Komunią Ś. bądź we własnym parafialnym kościele, i przed swoim przełożonym pasterzem, bądź za pozwoleniem tegoż pasterza w innym kościele i przed innym kapłanem, która to Spowiedź będzie zarazem za Spowiedź Wielkanocną uważana.
2. Takowe nabożeństwo jubileuszowe ograniczać się będzie na pięć dni niedzielnych i na zwyczajne nabożeństwo parafialne, stósownie do przepisów liturgicznych, z tym atoli dodatkiem, że w dwie ostatnie niedziele t. j. *Dominica I. et II. post Pascha*

a) po zadzwonieniu o godzinie 6. z rana we wszystkie dzwony, nastąpi wystawienie Najśw. Sakramentu w monstrancyi przy zaśpiewaniu przez celebrującego hymnu „o *Salutaris Hostia*“ i udzieleniu zwyczajnego błogosławieństwa. Zszedłszy potem na najniższy stopień ołtarza, zmówi *celebrans* z przytomnymi, modlitwy poranne z książki, — jeżeli być może, —

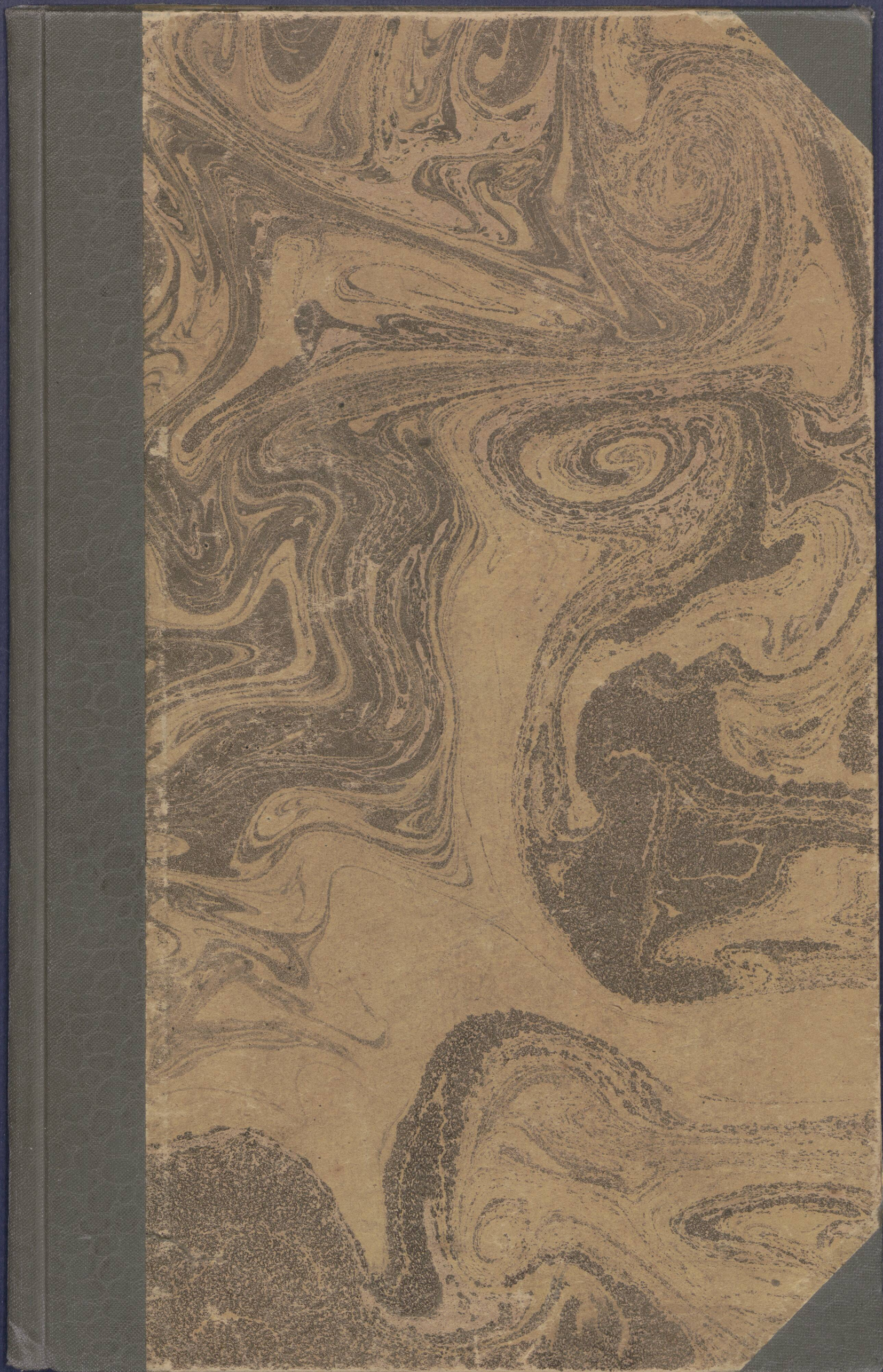

W woluminie kolejno współprawne sygnatury:

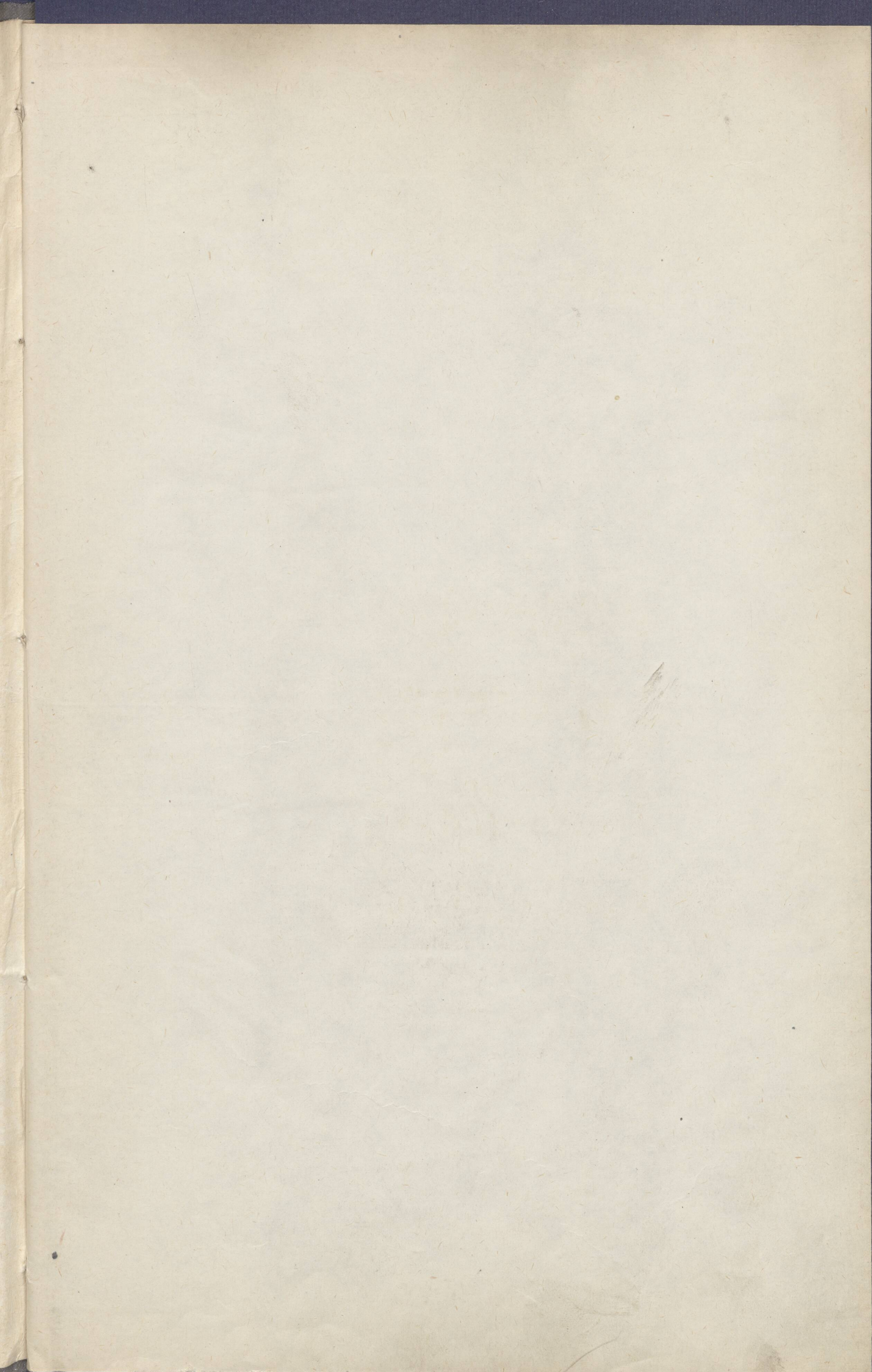
300309 III/1

300309 III/2

300309 III/3

N. 956 995

+ 557612

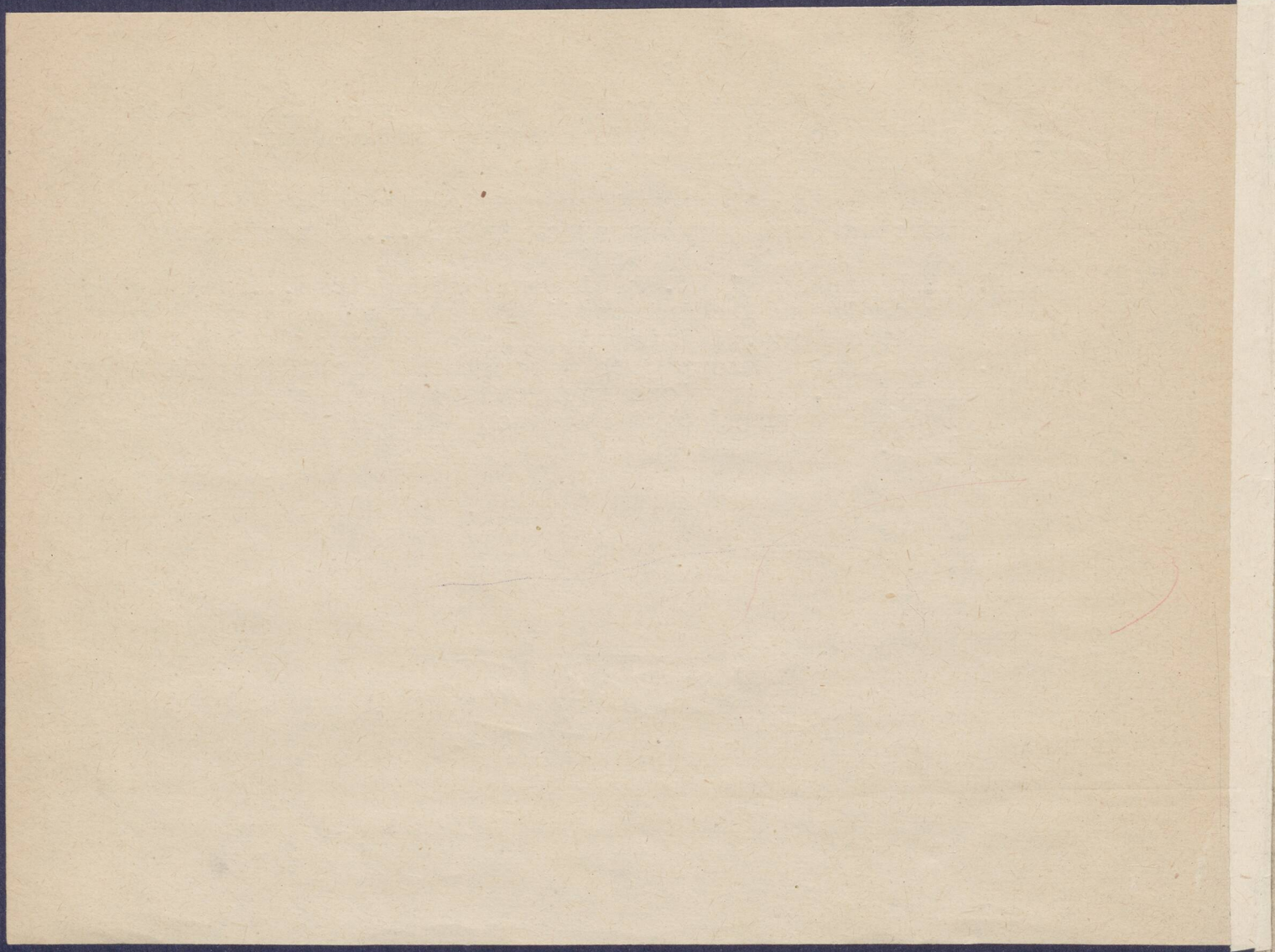
/Zbiór listów pasterskich/

/ Zbiór listów pasterskich i okólników skierowanych do duchowieństwa i wiernych Archidiecezji Gnieźnieńskiej i Poznańskiej./
Poznań 1841 - 1843

- /1/. List pasterski Arcybiskupa Gnieźnieńskiego i Poznańskiego Marcina Dunina ogłaszający śmierć...Andrzeja Stanisława de Hatten, Biskupa Warmińskiego.1841
- /2/. List pasterski ks.Stanisława Gajerowicza...Administratora Generalnego Archidiecezji Poznańskiej z okazji zgonu Arcybiskupa Pozn. i Gnieźnieńskiego Marcina Dunina.1843
- /3/. Okólnik Administratora Generalnego Archidiecezji Poznańskiej ks.Gajerowicza tyżący się jubileuszu nadanego w związku z trwającymi zaburzeniami religijnymi w Hiszpanii. 1843.

300309 III

3

[3.]

300309 III

/ [3]

958 519

ak jeden jest Bóg, Pan i Stwórca wszech rzeczy, jeden Syn Boski, Zbawiciel i Odkupiciel nasz, jeden Duch Ś. Poświęciciel i Pocieszyciel rodu ludzkiego, a ztąd, jak mówi Paweł Ś. Apostół, jedna jest wiara i jeden Chrzest (do Efez. IV. 5.) tak wszyscy wspólnie jedną tworzymy familią dzieci Boskich, której Ojcem jest sam Bóg; jedno ciało, którego głową jest sam Chrystus (do Efez. IV. 15.); jedną społeczność, którą łączy ta sama wiara, ta sama miłość, ta sama nadzieja! (do Rzym. 12. 5.) O zachowanie téj jedności wpośród zwolenników swoich, prosił Syn Boski swego niebieskiego Ojca, pragnąc, aby wszyscy, tak pomiędzy sobą byli jedno, jak On jedno jest z Ojcem swoim (Ś. Jan. 17. 21.) Ta jedność cechą jest Boskiej naszej Religii, węzłem świętym i nierozrwanym, ogniwem jednem ożywiającej miłości, która wszystko znosi, wszystko cierpi, wszystko do jednego prowadzi celu, a tym jest uszczęśliwienie rodu ludzkiego w tém, i jego najwyższa doskonałość w przyszłym życiu. Do takiej jedności pobudza nas podziś dzień Kościoła Ś. i umacnia każdy jój węzeł swém błogosławieństwem.

Gdzie zaś ta jedność tak jest ścisłą i ważną, tam los jednego niemoże być obojętnym drugiemu; tam cierpienie jednego członka dolega całemu ciału; tam równie każdy pojedynczy jak i całe narody biorą pomiędzy sobą udział, i niosą sobie wzajemną pomoc, jaką uświęca religia a obostrza obowiązek bliźniego. Z téj wychodząc zasady i tym ożywiony duchem Namiestnik Chrystusa w zarządzie jego na téj ziemi Kościoła, Ojciec Ś. Grzegorz XVI. wydał jeszcze na dniu 22. Lutego r. z. okólnik do wszystkich Biskupów katolickiego świata, powodując ich, aby dla odwrócenia smutnego ciosu, jaki dotknął Kościół katolicki w Hiszpanii w trwających dotąd zaburzeniach tego kraju, wzywali powierzonych swój duchownej pieczy wiernych do modlitwy i ćwiczeń religijnych, nadając zarazem tymże wiernym odpust jubileuszowy zupełny, jaki w ważnych tylko w Kościele bożym wydarzeniach zwykł być udzielanym. Za tym głosem, Głowy Kościoła poszli już w upłynionym roku Biskupi pogranicznych krajów, a nawet przeszłej jesieni Najprzewielebniejszy Arcybiskup Koloński. Tém samém pragnieniem przejęty był i zmarły w Bogu Arcy-Pasterz nasz śp. Marcin Dunin, gdy pod dniem 5. Grudnia r. z. podpisał już był postanowienie, rościągające tenże jubileusz do obudwóch Archidiecezyi Gnieźnieńskiej i Poznańskiej, i upoważnił Spowiedników do rozgrzeszania w czasie tegoż jubileuszu od przypadków Ś. Stolicy Apostolskiej i *Sedi Ordinariae* zastrzeżonych. Choroba atoli a później i śmierć jego wstrzymała ogłoszenie tego postanowienia. —

Wypełniając przeto wolę śp. Arcy-Pasterza, ogłaszamy Wam, Szanowni Bracia Kapłani i kochani w Chrystusie Wierni Archidiecezyi Poznańskiej rzeczony jubileusz, w téj samej rościągłości, z tém samém upoważnieniem i w tymże samym celu, jak tenże przez Głowę Kościoła nadany a przez rzeczonego Arcy-Biskupa zamierzony został i na ten koniec, przy uwzględnieniu obecnego braku Duchowieństwa i pory roku, podajemy do zachowania co następuje:

1. Nabożeństwo jubileuszowe rozpocznie się z dniem 2. Kwietnia r. b. i kontynuowane będzie do 30. tegoż miesiąca i roku. W przeciągu tego czasu, winien jest każdy z Wiernych Chrystusowych, pragnący dostąpić odpustu jubileuszowego, odprawić Spowiedź Sakramentalną i przyjąć Komunią Ś. bądź we własnym parafialnym kościele, i przed swoim przełożonym pasterzem, bądź za pozwoleniem tegoż pasterza w innym kościele i przed innym kapłanem, która to Spowiedź będzie zarazem za Spowiedź Wielkanocną uważana.
2. Takowe nabożeństwo jubileuszowe ograniczać się będzie na pięć dni niedzielnych i na zwyczajne nabożeństwo parafialne, stósownie do przepisów liturgicznych, z tym atoli dodatkiem, że w dwie ostatnie niedziele t. j. *Dominica I. et II. post Pascha*

a) po zadzwonieniu o godzinie 6. z rana we wszystkie dzwony, nastąpi wystawienie Najśw. Sakramentu w monstrancyi przy zaśpiewaniu przez celebrującego hymnu „o *Salutaris Hostia*“ i udzieleniu zwyczajnego błogosławieństwa. Zszedłszy potem na najniższy stopień ołtarza, zmówi *celebrans* z przytomnymi, modlitwy poranne z książki, — jeżeli być może, —

staraniem zmarłego Arcy-Pasterza wydanęj, i Litanią o Imieniu Jezus. Po ukończeniu tych modlitw śpiewać będą sami Wierni pieśni pokutne, mianowicie pieśń „Przed Oczy Twoje Panie itd.“ i Litanią do Wszystkich Świętych.

b) W tychże dwóch niedzielach o godzinie 10. przed południem, rozpocznie się Msza Ś. uroczysta, którą w ostatnią niedzielę t. j. *Dom. II. post Pascha* poprzedzi processya *cum Sanctissimo*. Podczas Mszy, miane będzie kazanie lub nauka o odpuszczeniu jubileuszowym i o warunkach jego dostąpienia. W ciągu téjże mszy, jak równie we wszystkich innych mszach niedzielnych, gdzie więcej niż jeden jest kapłan, dodawać należy modlitwę za Kościół Ś. „*Ecclesiae Tuae quaesumus Domine etc.*“

c) Po południu o zwyczajnej godzinie odprawia się nieszpory, a po ich ukończeniu śpiewać będzie kapłan „Święty Boże itd.“ przy końcu zaś zaintonuje pieśń „Gwiazdo Morza.“ Ostatniej zaś niedzieli odprawi Rządca parafii po nieszporych processyą *cum Sanctissimo* śpiewając „*Te Deum laudamus*“ po processyi „*Salvum fac*“ a nakoniec z puszką „Święty Boże,“ i udzieli Błogosławieństwo obecnym. —

3. Dla Wiernych przepisuje się: że oprócz odprawienia Spowiedzi i przyjęcia Komunii Ś. w którymkolwiek dniu, będzie winien każdy dla dostąpienia odpustu jubileuszowego odwiedzić trzy razy nabożeństwo poranne, lub gdyby dla ważnych przeszkód tego wykonać nie mógł, nabożeństwo popołudniowe, modląc się nabożnie za Kościół Chrystusowy. Zresztą pozostawia się Spowiednikom władza zamieniania tych warunków swym penitentom w razie potrzeby na inne ćwiczenia religijne i pobożne uczynki. —

Co, gdy niniejszym okólnikiem podajemy Wam, Szanowni Kapłani i Kochani w Chrystusie Wierni do wiadomości, obowiązuje zarazem JJXX. Dziekanów: aby tenże okólnik niezwłocznie po swych resp. Dekanatatach rozesłali, celem odczytania go ludowi z ambon w pierwszą po rozesłaniu niedzielę. —

w Poznaniu dnia 30. Stycznia 1843. r.

Administrator Generalny Archi-Diecezyi Poznańskiej

X. S. Gajeronicz.

(L. S.)

OKÓLNİK

do

Duchowieństwa i Wiernych Archidiecezyi Poznańskiej

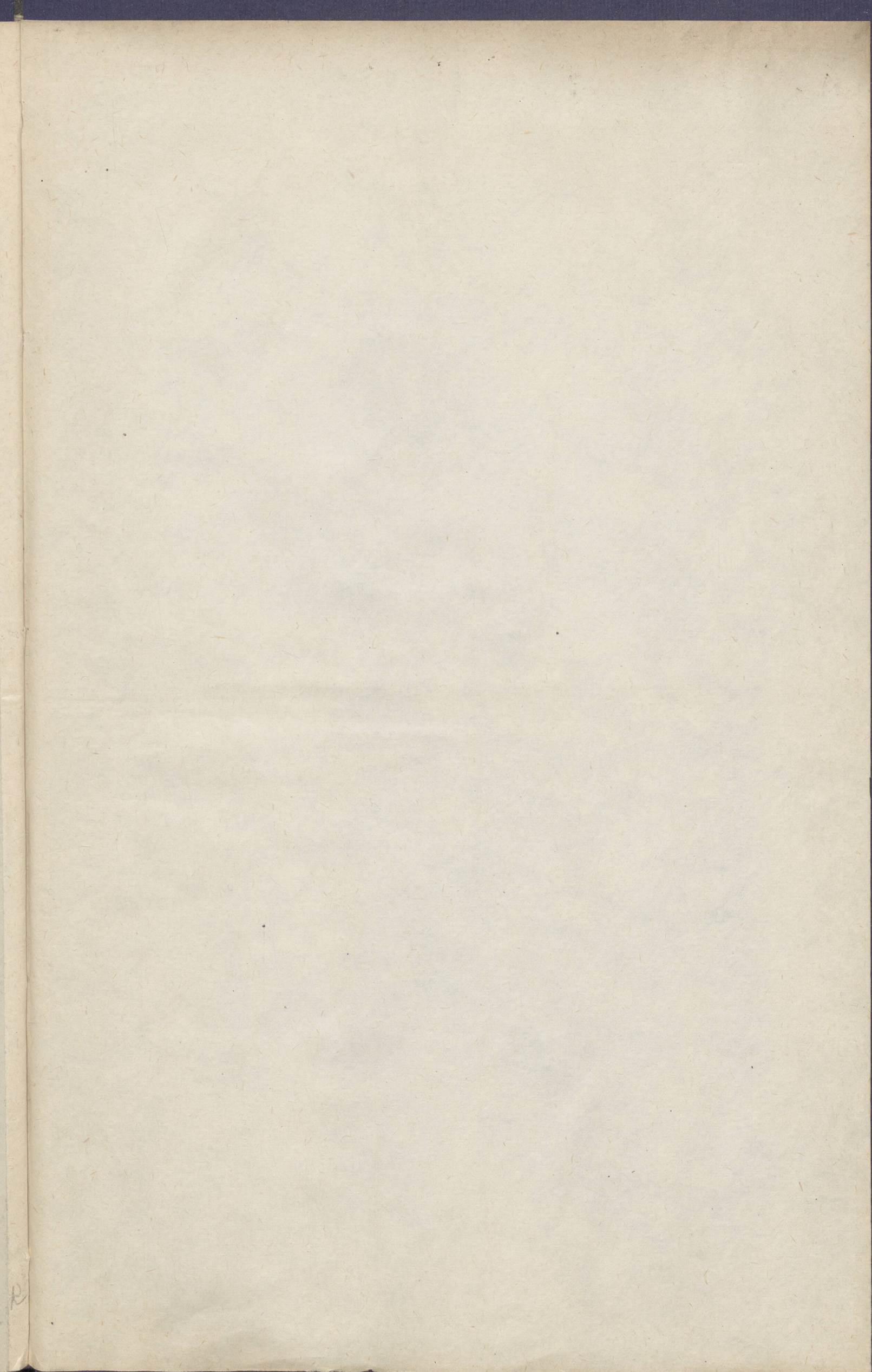
TYCZĄCY SIĘ JUBILEUSZU

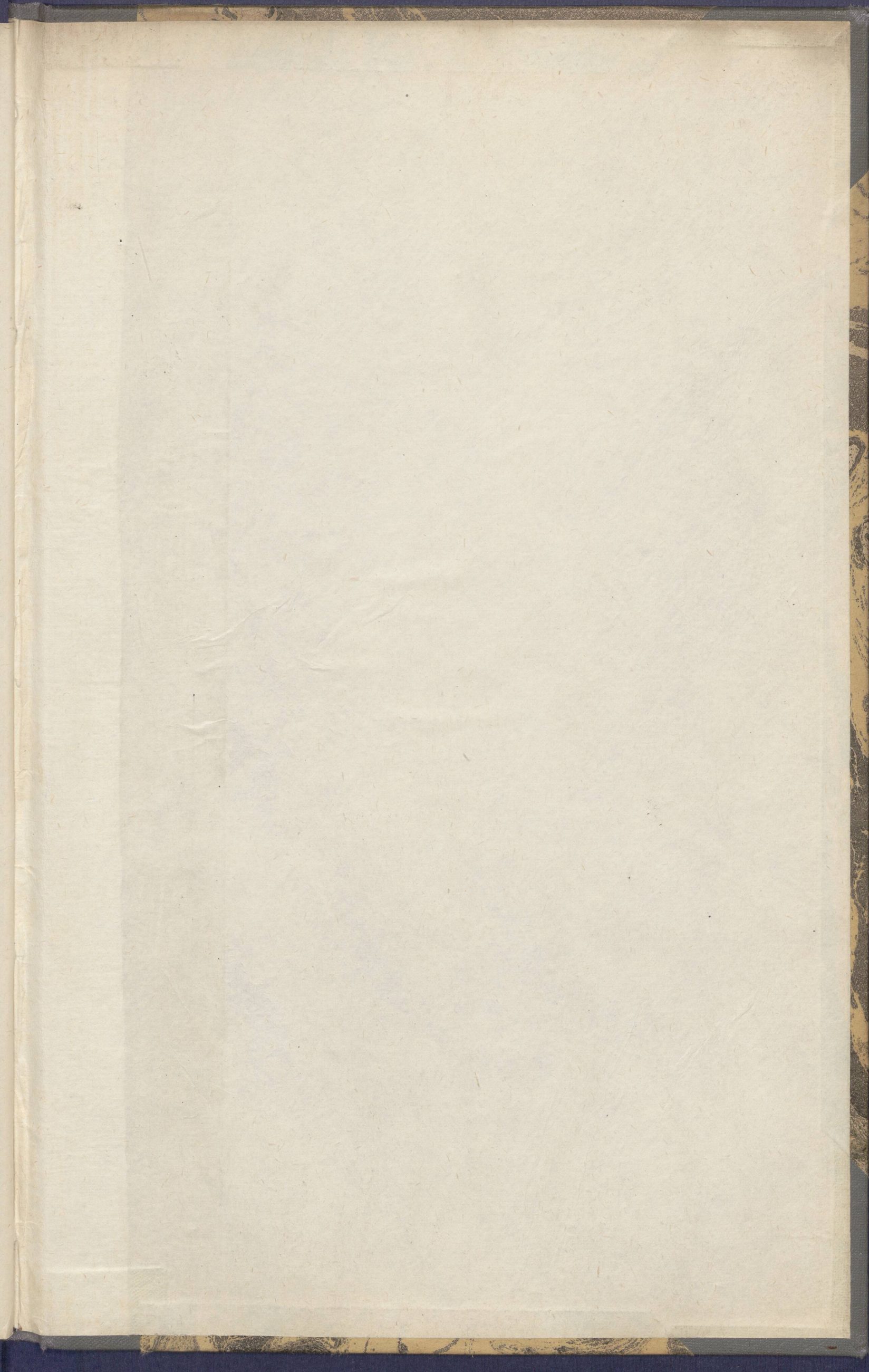
Nro 1742. P. J.

Sypniewski.

Rec 17093

300509

Wypożycza się
tylko do czytelní

